

Type vraag: **Vraag om uitleg**

Van: Bob De Brabandere

Datum van indiening: 4/02/2025

Aan: **Ans Persoons**

Bevoegdheden: collegelid bevoegd voor Cultuur, Jeugd, Sport en Gemeenschapscentra

Onderwerp: De promotie van de Turkse taal in Nederlandstalige bibliotheken in Brussel

Het blad “*Thuis in Schaarbeek*”, dat uitgaat van het Vlaams Gemeenschapscentrum De Kriekelaar, wijdt een volledig artikel aan een andere Vlaamse instelling, namelijk de lokale Nederlandstalige bibliotheek, die functioneert onder de naam Bib Sophia.

Het artikel zingt de lof over het feit dat er in de Schaarbeekse bibliotheek een collectie in het Turks werd uitgebouwd. Dat bibliotheken een aandeel anderstalige boeken aanbieden, is niet nieuw. Maar in het Brusselse perspectief, waar voor elk zinnetje in het Nederlands moet worden geknukt en waar anderstaligen op alle mogelijke manieren en zo veel mogelijk de gelegenheid moeten krijgen Nederlands te leren of hun Nederlands te verbeteren, is deze omgang met de sowieso schaarse middelen een vreemde zaak.

De dienst Ondersteuning Bibliotheken in Brussel (OBiB) van de VGC ondersteunt de openbare Nederlandstalige bibliotheken in Brussel. In de beleidsbrief van de Vlaamse minister voor Brussel werd nochtans de nodige nadruk gelegd op het feit dat de middelen in Brussel moeten dienen voor de uitstraling van de Vlaamse Gemeenschap en het gebruik van het Nederlands.

Dit initiatief lijkt me flagrant in tegenspraak met het beoogde beleid van de Vlaamse Regering. Hier wordt integratie tegengewerkt en worden anderstalige gemeenschappen bevestigd in hun neiging tot afscheiding van onze samenleving. In vele gezinnen van Turkse afkomst staat de Turkse tv op. Moet een Nederlandstalige bibliotheek niet op volle kracht tegenwicht bieden in plaats van deze neiging tot segregatie te ondersteunen en te versterken?

Mijn vragen aan het collegelid zijn de volgende:

1. Heeft het collegelid kennisgenomen van de beleidsbrief van de Vlaamse minister voor Brussel?
2. Op welke manier wil het collegelid de doelstellingen, geformuleerd in de beleidsbrief van de Vlaamse minister voor Brussel, realiseren? Kunnen de Nederlandstalige bibliotheken hiervoor worden ingeschakeld?
3. Zal het collegelid de betrokken instellingen interpellieren over het initiatief zelf en over de reclame die daarvoor wordt gemaakt in een blad van een gemeenschapscentrum?
4. Welke strategie wil het Collegelid ontwikkelen om de segregatie van anderstalige gemeenschappen in het Nederlandstalige politieke en culturele landschap tegen te gaan?

